

[Justitsministeren.]

gjorde en del kritiske bemærkninger efter i øvrigt at have tilsluttet sig bestemmelserne i lovforslaget. Det ærede medlem pegede på den manglende effektivitet og sammenholdt her § 2 og § 3, idet det ærede medlem siger, at nu vil folk inden ikrafttrædelsestidspunktet styrte til for at forsyne sig med disse våben, fordi det efter lovens ikrafttræden ikke er forbudt at bære sådanne våben, hvis man blot har erhvervet dem før lovens ikrafttræden. Det ærede medlem mente ikke, at det var tilstrækkelig effektivt, at det fastsloges, at man efter lovens ikrafttræden ikke måtte besidde disse våben, og at man ikke uden tilladelse måtte erhverve ammunition til de pågældende skydevåben.

Når vi har valgt den foreslåede fremgangsmåde, er det simpelt hen, fordi vi ikke kunne gennemføre på effektiv måde en indsamling af alle herefter ulovlige våben. Det ville være helt håbløst, og der ville intet kriterium være for, hvorledes man skulle gå frem; derfor har vi altså valgt denne fremgangsmåde, vel vidende, at der er en manglende effektivitet.

Jeg forstod nogle af det ærede medlems bemærkninger derhen, at han spurgte, om det nu var nødvendigt, for at denne lov kunne træde i kraft og få den tilsigtede virkning, at gennemføre ændringer i politivædtægterne. Det skulle det ikke være. Loven i sig selv fastlægger retstilstanden på dette område.

Endelig vendte det ærede medlem hr. Herluf Rasmussen tilbage til det, han og jeg altid diskuterer, nemlig at politiets mandskab ikke er tilstrækkelig stort, og det ærede medlem læste et udvalgt stykke fra sin fagpresse. Det skulle det ærede medlem nu ikke have gjort; han kunne have nøjedes med at henvise til det, for ærlig talt var ordvalget, når alt kommer til alt, mindre heldigt. Man kan jo sige, at det er det så tit i fagblade, hvor man forfølger ganske snævre formål; men jeg synes nok, at ordvalget i det valgte afsnit var særlig uheldigt.

Jeg er ikke uenig med det ærede medlem i, at vi nødvendigvis må have en forøgelse af politistyrken, men det ærede medlem ved jo, at en sådan forøgelse er under udvikling, at vi har folk under uddannelse i det omfang, politiskolen muliggør det. Der er jo sket en stærk forøgelse, i hvert fald på papi-

ret, som tjenestetidsnedsættelsen forudsætter, og det er stadig mit håb, at vi kan få den nødvendige udvidelse, idet vi — som alle ved — er i den ulykkelige situation, som vi betegner ved at tale om de mange pukkelårgange inden for politiet. Men det spørgsmål skal jo ikke løses i forbindelse med behandlingen af dette lovforslag.

Jeg forstår i og for sig meget vel de synspunkter, det ærede medlem hr. Grøndahl gør gældende, idet han vender sig imod forbud, restriktioner og kontrol; men på den anden side har det ærede medlem naturligvis ikke ret, når han siger, at det var lettere at lave en lov, hvori der stod, hvad der var tilladt. Det tror jeg ville være uhyre svært, og jeg havde nær sagt, jeg er bange for, at en sådan lov ville komme til at indeholde pornografiske afsnit.

Det ærede medlem har naturligvis ret i, at slagterknive og trækøller og meget andet er lige så farlige som de her nævnte instrumenter, og det er klart, at for den, der vil begå en forbrydelse, kan de være lige så gode som en springkniv eller et salongevær. Men det ærede medlem må ikke i almindelighed bruge den vending, at fordi en lov ikke er fuldt effektiv, bør man ikke gennemføre den. Naturligvis er det en skønssag, hvorvidt det på forhånd er givet, at det, man gennemfører ved lov, ikke kan gennemføres; det er den tankegang, der ligger bag bestemmelserne i §§ 2 og 3. Vi mener ikke, vi kan gennemføre det fuldt ud i praksis, og derfor giver vi den formulering af bestemmelserne, som her er foreslået. Men den omstændighed, at man ikke fuldt ud kan gennemføre et forbud eller påbud, kan ikke være motivering for ikke at søge lovbestemmelser gennemført. Vi ved f. eks., at der begås i hundredtusindvis af tyverier i dette land, men ingen drømmer dog om af den grund at tillade tyverier. Vi er nødt til at have forbudsbestemmelser, selv om de kan være ineffektive, og selv om de i vid udstrækning er ineffektive. Det er som sagt en skønssag.

Jeg takker for modtagelsen af lovforslaget og imødeser en interessant udvalgsbehandling.

Herluf Rasmussen: Jeg kan for så vidt give den højtærede justitsminister ret i hans betragtninger med hensyn til indsamling af